

Grakha. Njegova je govornička snaga zaostajala za bratovom.

○ *Zagovor agrarnoga zakona (Suasio legis agrariae), Zagovor agrarnoga zakona (Suasio legis agrariae), Skupštinski govor pred narodom (Contio ad populum)*

GRAKHO, Tiberije Sempronije 2. (Tiberius Sempronius Gracchus), oko 220–150. pr. n.e. Rimski političar, otac braće Grakha. Njegov govor, održan na grčkom jeziku na Rodu, bio je još poznat Ciceronu.

○ govor pred Rođanima (na grčkome)

latina et
graeca
viva

LATINŠTINA NAŠA SVAGDAŠNJA XVII

EUFORIJA NOVELIRANJA U NAŠEM JEZIKU

Quem ad finem sese effrenata iactabit audacia?

U novije vrijeme počela su u našem lijepom jeziku noveliranja, i to u pežorativnom smislu. Neki subjekti imaju tendenciju da na koferencijama pokazuju svoju delikvenciju i vacuum u svojim lucidama intervalama. Zbog vis maiora osjećam se fražilno i minorno u najoptimalnijem smislu. U jednom našem listu, koji je izlazio u circa oko 10000 primjeraka, pisalo je da je homo hominem lupus i da je via factis u našim odnosima na tim relacijama teško definitivno završiti treću alternativu, iako se to imperativno nalaže. Mnogi subjekti bi mogli, uz dodatne napore, napisati biblioteku knjiga o problemu toplifikacije i plinifikacije grada, koji je vrlo jako prisutan u našem gradu.

Naša me televizija danonoćno **samodisciplinarno frapirava** divnim jezikom tako da ovim **Inmemoriamom** imam puni **angažitet** da dokažem da cijelo ovo vrijeme nisam bio mrtviji. To je **homogeniziralo** akciju da ljudi idu na **strukturiranje** novih izraza. Ako **fokusiramo** našu pažnju na **platformu** i **segment** privrednih problema, doći će mnogi drugi **inopartneri**, jer treba **novelirati** potrebu **koherentne gradnje** na **maritimni dio** naše republike u smislu naše republičke **regulative**. (To je nevjerojatno razumljivo za naše radne ljude!)

Teatar mora biti **teatralan**, zato se i zove **teatar**. (To su mudre misli jednoga od naših redatelja koji su često **posesivni**.)

Ekstrem, koji ide **iz jedne krajnosti u drugu** (kako kaže jedan sveučilišni profesor), mora se na neki način **kanalizirati** u **perspektivnoj budućnosti** kao **potencijalna mogućnost**. Na taj sam način htio **otvoriti** **introdukciju** ulaza u **adekvatnu diskusiju** tih problema na **novoj platformi**, ali na visokom **nivoju**, kako bismo se mogli okrenuti prema sebi i **per asperam ad astra** naći i za to **servisnu službu**.

Poimenično bih mogao **dostaviti imena** kako bih odbio od sebe **noksalnu odgovornost**. Ići ću čak na jedno **samoorganizovanje** koje će **respektovati** iritantne naslove. Vidim da pokazujete veliku **zainteresovanost nad inkriminisanim lingvinističkim devijacijama**, pa je to, eto, **osnovna osnova** i **zanimljiva zanimljivost** ovoga članka. **Naveo sam taksativno** neke probleme i dao mali **pregled kroz širu optiku**. Sada valja **finiširati!** Ako nastavimo s takvim **strukturiranjem** našeg lijepog jezika, morat ćemo se sjetiti Pavla Stoosa, koji je jednom pjevao ovako:

VRE I SVOJ JEZIK ZABIT HORVATI
HOTE TE DRUGI NAROD POSTATI!

Dionizije Sabadoš

novе knjižige...

PSEUDO-KALISTEN: „ŽIVOT I DJELA ALEKSANDRA MAKEDONSKOG“. Prijevod, predgovor i komentar Zdeslav Dukat. Novi Sad, „Matica srpska“, 1980, str. 236.

Ako je vjerovati Elisabeth Frenzel, priča o nenadmašnom makedonskom kralju bila je književno poticajna još na početku našega stoljeća („Stoffe der Weltliteratur“, Stuttgart 41976, str. 32). Prije toga, s izuzetkom nešto skromnijega osamnaestog stoljeća, književne verzije Aleksandrovih podviga neprekidno su nailazile na blagonaklonost čitalačke publike Istoka i Zapada. U golemu rasponu od antike do naših dana gotovo da i nema razdoblja koje nije ponudilo svoju obradu atraktivne priče o nezaustavljivome, ali kratko-vječnom osvajaču. Zbog okolnosti u kojima je priča nastajala, nikada neće moći prstom označiti *τὸ πρῶτον κωῆσαν* toga impresivnog tradicijskog niza. Nema, međutim, sumnje da uz pomoć triju knjiga pseudo-Kalistenova

„romana“ o Aleksandru stupamo na stepenicu koja mu je kudikamo najbliža.

„Život i djela Aleksandra Makedonskog“ sastoje se od predgovora („Storogrčki ‘Roman o Aleksandru’: primjer antičke pučke književnosti“ – str. 7–39), prijevoda temeljnoga teksta (prema „kombiniranoj“ L redakciji; str. 41–158) te prijevoda triju dodatka: latinskoga „Pisma Aleksandra Makedonca svome učitelju Aristotelu o svom pohodu i o zemlji Indiji“ (str. 195–221), „Aleksandrova razgovora s gimnosofistima“ (str. 227–229) i pseudo-Metodijeva proroštva „Aleksandar i nečisti narodi“ (str. 233–234). I središnji dio prijevoda i svaki od dodatka popraćeni su komentarom (str. 159–192; 222–226; 230–232 i 235–236).

U predgovoru, nakon rasprave o tome koji se tekstovi i s kojim razlozima u filološkoj tradiciji nazivaju „grčkim romanima“, usmjerava Zdeslav Dukat